

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 kwietnia 2017 r.

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej, sąd ustalił:

M. P. (1) i M. W. byli parą, mają wspólne dziecko. M. P. (1) w dniu 17 września 2004 r. otworzyła rachunek bankowy o nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. w W., do którego uzyskała kanał dostępu do bankowości elektronicznej. W dniu 29 października 2007 r. M. P. (1) założyła konto użytkownika portalu a. (...) o nazwie I. (...) z powiązaniem e-mailem (...) oraz numerem telefonu dla kontrahentów (...).

W nieustalonym okresie czasu, przed dniem 27 września 2008 r. M. P. (1) udostępniła M. W. wspomniane konto internetowe, adresy poczty elektronicznej oraz własny rachunek bankowy z wszelkimi uprawnieniami posiadacza konta i rachunku. M. W. zajmował się wówczas aktywnie sprzedażą internetową na A. (...), w tym sprzedażą monet kolekcjonerskich. Udostępnienie powyższych danych stanowiło element opracowanego przez wyżej wymienionych (przy inspiracji M. W.) planu działania, na podstawie którego M. W. – jako M. P. (1) (I. (...)) – miał wystawiać na aukcji monety z (...) S. i inne, zarówno te, które były już w obiegu, jak i te, które miały zostać wyemitowane w przyszłości, wiedząc że do wysyłki nie dojdzie albo, że będzie ona niepełna z racji ograniczonej ilości monet. Z kolei M. P. (1), oprócz udostępnienia wspomnianych danych, miała rozmawiać z zaniepokojonymi kontrahentami, zapewniać o własnej wiarygodności oraz czerpać profity finansowe w ramach zarobionych pieniędzy. Oboje doskonale wtedy wiedzieli, że oferowane monety będą cieszyć się dużym zainteresowaniem kupców i kolekcjonerów oraz, że w razie dużego zainteresowania kupców nie będą w stanie wysłać im pełnowartościowego towaru zgodnie z zamówieniem.

/ k. 33-111 tom I – informacja z (...) dot. dat rejestracji, danych użytkowników, wzajemnych powiązań oraz poszczególnych aukcji; k. 920-926 tom V – dokumentacja z banku M.; k. 1809-1985 – pełna historia rachunku; k. 4304-4305 tom XXII – informacja o pobytach i orzeczeniach; k. 1433-1434 tom VIII – informacja telekomunikacyjna dot numer tel. (...); zeznania pokrzywdzonych powołane szczegółowo poniżej; zasady doświadczenia życiowego, wskazania logicznego rozumowania; k. 2600-2601 tom XIII – wyjaśnienia oskarżonej potwierdzające udostępnienie konta i in. j.w./

Działając w powyżej opisany sposób, a więc z góry powziętym zamiarem oraz wspólnie i w porozumieniu, w okresie od 27 września 2008 r. (data pierwszej chronologicznie aukcji dot. pokrzywdzonego J. W. – k. 1531) do 8 lutego 2010 r. (data ostatniej chronologicznie wpłaty pokrzywdzonego) doprowadzili jednym czynem poniżej wskazanych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwotach, o których będzie mowa poniżej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z umów zawartych w wyniku aukcji internetowych na portalu A. (...). Miejszem popełnienia zachowań składających się na czyn ciągle było każdorazowe miejsce zamieszkania pokrzywdzonych, którzy wpłacali pieniądze na konto bankowe, natomiast czasem poszczególnych zachowań był dzień wpłaty środków przez pokrzywdzonych na rachunek M. P. (1). Wszyscy pokrzywdzeni decydując się na zapłatę pieniędzy za monety, których w większości na rynku jeszcze nie było, byli przekonani co do rzetelności sprzedającego, który miał kilkaset pozytywnych opinii na portalu, dysponował też stosownym certyfikatem (zob. np. k. 3944 tom XX – zeznania M. P. (2), k. 3530 tom XVIII – zeznania A. R.; k. 3949 tom XX – zeznania D. B.; k. 2631 tom XIII – certyfikat). Był to jednak element opisanego powyżej planu działania oskarżonych, polegający na wzbudzeniu zaufania.

I tak, chronologicznie:

W okresie od 9 do 16 października 2008 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili J. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4850 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerach (...), (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na rachunek bankowy o nr

(...) prowadzony w Banku (...) S.A., nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony zaniepokojony brakiem dostawy rozmawiał telefonicznie zarówno z M. P. (1), jak i M. W..

/k. 1525v.- (...) tom VIII, k. 3231-3232 tom XVI, k. 3566-3567 tom XVIII – zeznania J. W.; k. 1512 – notatka z ustaleń i powiązań, (J. W.); k. 1513-1523 - informacja z (...) dot. aukcji; k. 1530-1537 – korespondencja dot. aukcji/

W dniu 6 listopada 2008 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili F. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 5.400 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona, niemniej jednak pokrzywdzony uzyskał zasądzone orzeczenie sądu cywilnego o to samo roszczenie. Pokrzywdzony zaniepokojony brakiem dostawy rozmawiał telefonicznie z M. W., który przedstawiał się jako mąż M. P. (1). Korespondował też e-mailowo, był zwodzony przez M. W..

/k. 530-530v. tom III, k. 2940-2942 tom XV, k. 3949-3950 tom XX – zeznania F. N.; k. 499-527 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 533 – korespondencja dot. aukcji (F. N.), k. 534 – potwierdzenie przelewu; k. 535-553 – korespondencja j.w.; k. 558-570 - informacja z (...) dot. aukcji; k. 3950 – informacja o wyroku sądu cywilnego; k. 4307-4309 protokół oględzin płyty z rozmowami F. N. z M. W./

W dniu 13 listopada 2008 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili R. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 7.600 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony zaniepokojony brakiem dostawy rozmawiał telefonicznie z M. W., który przedstawiał się jako mąż M. P. (1). Pokrzywdzona wysłała również wezwanie do zapłaty, które w dniu 11 lutego 2010 r. odebrała M. P. (1), kwotując własnoręcznym podpisem.

/k. 996-996v. tom V, k. 2996 tom XV, k. 3535 tom XVIII – zeznania R. T.; k. 998 – korespondencja dot. aukcji (R. T.); 1000- (...) tom VI – korespondencja internetowa – komentarze o użytkowniku I. (...); k. 1008-1025 tom VI - informacja z (...) dot. aukcji, k. 1029 – informacja z (...), k. 1034 tom VI – j.w.; k. 3179 tom XVI – potwierdzenie przelewu i potwierdzenie nadania korespondencji do R. T./

W dniu 21 listopada 2008 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili T. R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 6.350 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony zaniepokojony brakiem dostawy rozmawiał telefonicznie z M. W., który przedstawiał się jako mąż M. P. (1).

/k. 774-774v. tom IV, k. 2944-2946 tom XV, k. 3533-3534 tom XVIII – zeznania T. R.; k. 777 – potwierdzenie przelewu, k. 778-782 – korespondencja dot. aukcji (T. R.), k. 790-861 - informacja z (...) dot. aukcji; k. 2919-2928 tom XV – korespondencja dot. aukcji (T. R.)/

W dniu 25 listopada 2008 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili F. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.215 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o nr (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony zaniepokojony brakiem dostawy rozmawiał telefonicznie z M. W.. Otrzymał również jedną monetę jako pozorowany ruch mający na celu utwierdzenie go w przekonaniu o rzetelności sprzedającego.

/k. 1106, k. 1112v. tom VI, k. 3182-3184 tom XVI, k. 3535-3536 tom XVIII – zeznania F. K.; k. 1108-1111 – korespondencja dot. aukcji; k. 1113 – potwierdzenie wpłaty; k. 1118-1160 - informacja z (...) dot. aukcji/

W dniu 8 grudnia 2008 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili P. D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 4.751 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony zaniepokojony brakiem dostawy rozmawiał telefonicznie z M. W., który przedstawiał się jako mąż M. P. (1), który prowadzi z nią wspólnie działalność.

/k. 1352 tom VII, k. 3564-3565 tom XVIII – zeznania P. D.; k. 1342-1343 – zawiadomienie, k. 1354-1355 – korespondencja dot. aukcji (P. D.), k. 1356 – potwierdzenie przelewu, k. 1357 – korespondencja j.w., k. 1363-1427 - informacja z (...) dot. aukcji/

W dniu 6 stycznia 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili M. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 8.650 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda została naprawiona z programu ochrony kupującego A. (...). Pokrzywdzony zaniepokojony brakiem dostawy rozmawiał telefonicznie z M. W., który zwodził go, często nie odbierał telefonu, a jak odbierał zapewniał, że wszystko jest w porządku. M. Z. po tym jak złożył zawiadomienie otrzymał jakąś przesyłkę od M. P. (1), której jednak nie odebrał.

/k. 1737 tom IX, k. 1902-1902v. tom X, k. 3275-3276 tom XVI, k. 3640-3641 tom XVIII – zeznania M. Z.; k. 1740-1763 tom IX – korespondencja dot. aukcji (M. Z.); k. 1767-1793 tom IX - informacja z (...) dot. aukcji; k. 1804 tom X – informacja z (...); k. 3404-3405 tom XVII – informacja z portalu A. (...) o przyznanych odszkodowaniach; k. 3104 – informacja pokrzywdzonego dot. naprawienia szkody/

W dniu 10 lutego 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili W. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.410 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony zaniepokojony brakiem dostawy rozmawiał telefonicznie z M. W., który przedstawiał się jako mąż M. P. (1). Korespondował też e-mailowo, był zwodzony.

/k. 122-123 tom I, k. 2805-2806 tom , k. 3526-35278 tom XVIII – zeznania W. S.; k. 134-193 - informacja z (...) dot. aukcji/

W dniu 11 lutego 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzili P. R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 22.750 zł, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru i możliwości realizacji zawartej za pośrednictwem portalu internetowego A. (...) umowy sprzedaży trzech kompletów złotych monet – po sześć monet każdy – z serii (...), zawierających monety: E., W., S. H., S., C., A. oraz tego, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. W., który przedstawiał się jako (...), zapewniał też, że wysłał zakupione monety, potem, że kurier zgubił przesyłkę.

/k. 2-3v. akt XIV K 582/11, k. 142v.-143 akt j.w., k. 2751-2752 tom XIV, k. 3527-3528 tom XVIII – zeznania P. R.; k. 6 akt XIV K 582/11 – korespondencja dot. aukcji (P. R.), k. 7 – potwierdzenie przelewu, k. 15-74 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 89 – informacja z (...), k. 90-93 – informacja bankowa, k. 106-130 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 131 – informacja z M. P. (1), k. 133-140 – wydruki, k. 166 – informacja z M. P. (1)/

W dniu 27 lutego 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili S. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 7.650 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcjach internetowych A. (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda została naprawiona z programu ochrony kupującego A. (...). Pokrzywdzony zaniepokojony brakiem dostawy rozmawiał telefonicznie z M. W., który przedstawiał się jako mąż M. P. (1), był zapewniany o rzetelności wysyłającego. S. P. po wpłaceniu pieniędzy otrzymał też od innych użytkowników portalu A. (...) szereg wiadomości o nierzetelności użytkownika I. (...).

/k. 64-65 akt XIV K 1405/11, k. 20v.-21 odezwy – zeznania S. P.; 47-48 akt XIV K 1404/11 – zawiadomienie, k. 50-54 – korespondencja (S. P.), k. 70-73 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 100 – informacja z (...), k. 108-133 – informacja bankowa z Banku (...) k. 3404-3405 tom XVII – informacja z portalu A. (...) o przyznanych odszkodowaniach/

W dniu 9 marca 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili S. O. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 6.400 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na konto w A. Banku o numerze (...) (o tym koncie będzie mowa poniżej – przyp. sądu), nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony zaniepokojony brakiem dostawy rozmawiał telefonicznie z M. W., który przedstawiał się jako mąż M. P. (1). Był zapewniany o rzetelności wysyłającego. Raz rozmawiał też z samą M. P. (1), która tak właśnie mu się przedstawiła. Uzasadniała opóźnienie w przekazaniu pierwszej monet opóźnieniem ze strony M. (...). S. O. pojechał nawet pod adres oskarżonych, gdzie zastał M. W.. S. O. otrzymał również jedną monetę (nieobjętą zarzutem), która została mu wysłana celem upozorowania rzetelności sprzedającego.

/k. 1592-1593 tom VIII, k. 1685v. tom IX, k. 3271-3271 tom XVI, k. 3636-3637 tom XVIII – zeznania S. O.; k. 1595-1596 – korespondencja dot. aukcji (S. O.), k. 1597 – potwierdzenie przelewu, k. 1598 – korespondencja j.w.; k. 1603-1638 - informacja z (...) dot. aukcji; k. 1681 – kopia koperty (oryginał w teczce dołączonej do akt)/

W dniu 23 marca 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili A. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 7.100 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. A. T. otrzymał również jedną monetę (nieobjętą zarzutem), która została mu wysłana celem upozorowania rzetelności sprzedającego. Kontaktował się również wielokrotnie ze sprzedającym, rozmawiał z M. W., który przyznał się, że jest posiadaczem nicku I. (...), zapewniał, że otrzyma wszystkie monety.

/k. 1211-1211v., k. 1287v. tom VII, k. 3186-3187 tom XVI, k. 3536-3537 tom XVIII – zeznania A. T.; k. 1213 tom VII – potwierdzenie przelewu, k. 1214-1216 – korespondencja dot. aukcji (A. T.), k. 1220-1221 – korespondencja, k. 1224-1281 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 1334 – informacja bankowa z M./

W okresie od 4 maja 2009 r. do 8 lipca 2009 r, działając wspólnie i w porozumieniu, przy czym z uwagi na zakres skargi prokuratora (vide sprawa połączona do wspólnego rozpoznania, sygn. akt XIV K 1004/11) zasadnym jest przyjęcie, że M. P. (1) działała z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła J. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 7.929,00 złotych w ten sposób, że posługując się loginem (...) na zorganizowanej przez siebie aukcji internetowej o numerze (...) oraz (...) w portalu A. (...).pl wystawiła do sprzedaży kolekcję monet (...), a następnie po otrzymaniu w dniu 8 lipca 2009 r. pieniędzy w kwocie 6.099,00 złotych na w/w rachunek bankowy, nie wywiązała się z obowiązku dostawy zakupionej kolekcji monet i nie dokonała zwrotu otrzymanych pieniędzy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony wielokrotnie próbował skontaktować się ze sprzedającym, nikt nie odbierał telefonu. W końcu udało mu się skontaktować kilkakrotnie z M. P. (1), która zapewniała go, że przesyłka zostanie wysłana.

/k. 3-3v., k. 21v. akt XIV K 1004/11, k. 2748-2750 tom XIV, k. 3567-3568 tom XVIII – zeznania J. J.; k. 5-7 akt XIV K 1004/11 – potwierdzenia przelewu, k. 8-20 – korespondencja (J. J.), k. 23-46 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 88 – informacja z Banku (...)/

W dniu 2 lipca 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili K. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 5.100 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony wielokrotnie próbował skontaktować się ze sprzedającym, nikt nie odbierał telefonu. W końcu skontaktował się z M. W., który oświadczył, że sam został oszukany i w tej chwili sprzedaje swój samochód po to, żeby z uzyskanych pieniędzy wywiązać się z umowy. Oczywiście jest, że powyższe zapewnienie było nierzetelne i pozorne. Pokrzywdzony ponownie skontaktował się ze sprzedającym, tym razem odebrała M. P. (1), która zapewniała go o rzetelności sprzedającego.

/k. 1929v. tom X, k. 3273-3274 tom XVI, k. 3569-3570 tom XVIII – zeznania K. K. (1); k. 1932-1940 tom X – korespondencja dot. aukcji (K. K. (1)), k. 1941 – potwierdzenie przelewu, k. 1944-1950 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 1956 – informacja z (...)/

W dniu 30 sierpnia 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili J. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.005 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony wielokrotnie kontaktował się ze sprzedającym e-mailowo, był jednak zwodzony.

/k. 416-417 tom III oraz odezwa VII Ko 184/16 – zeznania J. G.; k. 418-419 – korespondencja dot. aukcji (J. G.), k. 420 – potwierdzenie przelewu, k. 421-423 – korespondencja j.w., k. 429-463 - informacja z (...) dot. aukcji/

W dniu 31 sierpnia 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili M. P. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 5.045,02 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony raz rozmawiał z M. W., potem e-mailowo, bezskutecznie.

/k. 601-601v. tom IV, k. 3943-3944 tom XX – zeznania M. P. (2); k. 607-608 – potwierdzenia przelewów, k. 609-628 – korespondencja dot. aukcji (M. P. (2)), k. 631-648 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 652 – informacja dot. logowań, k. 656-658 – informacja z (...) dot. konta, k. 665 – informacja z (...)/

W dniu 8 września 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili M. P. (3) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 205 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. M. P. (3) wpłacił pieniądze bezpośrednio na konto sprzedającego w Banku (...), otrzymał nawet pierwszą monetę z serii B. S. o nominale 1\$, reszty nie. Pokrzywdzony kontaktował się e-mailem ze sprzedającym, był zapewniany i zwodzony, że pozostałe monety zostaną mu dostarczone.

/k. 737-738v. tom IV, k. 3716v.- (...) tom XIX – zeznania M. P. (3); k. 741-749 tom IV – korespondencja dot. aukcji (M. P. (3)), k. 751-759 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 740 – potwierdzenie przelewu dot. M. P. (3)/

W dniu 10 września 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili P. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.705 zł przy zakupie monet

kolekcyjnych na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) i (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony kilkakrotnie kontaktował się z M. W., który był uprzejmy wobec niego, zapewniał, że monety zostaną mu wysłane.

/k. 1101 tom VI, k. 3946 tom XX – zeznania P. J.; k. 1085 – korespondencja dot. aukcji (P. J.), k. 1086-1160 - informacja z (...) dot. aukcji/

W dniu 14 września 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili J. H. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 6.250 zł przy zakupie monet kolekcyjnych na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. J. H. (2) otrzymała nawet jedną monetę (nieobjętą zarzutem), która została jej wysłana celem upozorowania rzetelności sprzedającego. Kontaktowała się również ze sprzedającym, rozmawiała z M. W., raz z M. P. (1), wysyłała e-maile, jednak bezskutecznie.

/k. 343-343v., k. 3945 tom XX – zeznania J. H. (2); k. 346-347 – korespondencja na A. (...) (J. H. (2)), k. 347b-347d - informacja z (...) dot. aukcji, k. 348-350 – korespondencja/

W dniu 16 września 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili A. R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 9000 zł przy zakupie monet kolekcyjnych na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. A. R. otrzymał część monet, tj. jedną złotą i jedną srebrną (nieobjętą zarzutem), a zamówił 6 złotych i 6 srebrnych, reszty nie otrzymał. Był wielokrotnie zwodzony przez M. W., który przedstawiał mu się jako „pan P.”. Pokrzywdzony przyjechał nawet do mieszkania oskarżonych, w którym przebywali M. W. oraz M. P. (1). Był zapewniany o rzetelności sprzedających. M. W. za wiedzą M. P. (1) okazywał pokrzywdzonemu dowód tożsamości, certyfikaty, umowy, pokazywał kolekcję monet w sejfach. Potem kontakt się urwał, pokrzywdzony monet nie otrzymał.

/k. 469-470 tom III, k. 2942-2944 tom k. 3530-3531 tom XVIII – zeznania A. R.; k. 475-491 tom III – korespondencja dot. aukcji (A. R.), k. 492 – potwierdzenie przelewu/

W dniu 16 września 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili P. P. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 6.600 zł przy zakupie monet kolekcyjnych na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres, tym razem, w odróżnieniu od pozostałych (podkr. sądu), po wpłaceniu ceny za pośrednictwem opeji Płace z A. (...) nr transakcji (...), nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony przyjechał do mieszkania oskarżonych, w którym oboje przebywali, wcześniej spotkał się M. W. pod S. K. (...). Łącznie na tych spotkaniach otrzymał 4 monety. Był zapewniany o rzetelności sprzedających oraz o tym, że pozostałe monety otrzyma. Potem kontakt się urwał, pokrzywdzony monet nie otrzymał. M. P. (1) skontaktowała się w lipcu 2010 r. z pokrzywdzonym, prosiła o przedłużenie terminu.

/k. 1570-1570v. tom VIII, k. 3233-3235 tom XVI, k. 3568-3569 tom XVIII – zeznania P. P. (2); k. 1574-1575 – korespondencja dot. aukcji (P. P. (2)), k. 1576 – potwierdzenie przelewu, k. 1577-1583 – korespondencja j.w., k. 1589 – informacja z (...)/

W dniu 9 listopada 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili S. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 500 zł przy zakupie monet kolekcyjnych na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony kontaktował się

telefonicznie, odebrał M. W., który oświadczył, że jest na nartach i po powrocie załatwi sprawę. Tak się nie stało. Pokrzywdzony kontaktował się następnie mejlowo, bezskutecznie.

/k. 354 tom II, k. 3716-3716v. tom XIX – zeznania S. S.; k. 355-361 tom II – korespondencja dot. aukcji (S. S.), k. 368-391 - informacja z (...) dot. aukcji/

W dniu 4 grudnia 2009, działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili T. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 750 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na konto w Banku (...) o numerze (...), nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony kontaktował się jedynie mejlowo, był utwierdzany, że otrzyma monety.

/k. 1669-1670 tom IX, k. 3639-3640 tom XVIII – zeznania T. M.; k. 1671-1677 tom IX – korespondencja dot. aukcji (T. M.), k. 1678 – potwierdzenie przelewu, k. 1684-1687 – informacja z (...), k. 1670-1716 - informacja z (...) dot. aukcji/

W okresie od 8 września do 18 grudnia 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili J. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 15.250 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcjach internetowych A. (...) o numerach (...), (...), (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto bankowe nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony otrzymał jedną monetę, reszty nie otrzymał, rozmawiał z M. W., który przedstawiał się jako mąż pani P., był utwierdzany w przekonaniu, że otrzyma wszystkie monety.

/k. 5-5v. tom I, k. 3638 tom XVIII – zeznania J. M. (1); k. 14-26 – korespondencja na A. (...) (J. M. (1)), k. 27-28 – zestawienie operacji; k. 113-114 – informacja co do miejsca logowań, k. 117 – notatka z ustaleń; k. 3635 – potwierdzenie przelewu dot. J. M. (1)/

W okresie od 22 do 28 grudnia 2009, działając wspólnie i w porozumieniu, przy czym z uwagi na zakres skargi prokuratora (vide sprawa połączona do wspólnego rozpoznania, sygn. akt XIV K 145/11) zasadnym jest przyjęcie, że M. P. (1) działała z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim zamieszczeniu w sieci internetowej na stronie www/a. (...) zgłoszenia oferującego do sprzedaży kompletów monet o nazwie (...) na aukcji (...) i (...), wprowadziła w błąd co do swojego zamiaru i możliwości zrealizowania transakcji a następnie po uzyskaniu zapłaty tytułem ustalonej ceny zakupy w/w monet przesłanej na w/w konto bankowe, nie wywiązała się z przyjętych zobowiązań i pomimo zapewnienia nie przesłała kupującemu wymienionego przedmiotu transakcji, czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 830 zł na szkodę A. K.. Szkoda nie została do dziś naprawiona. A. K. po około 3 tygodniach od dokonania wpłaty otrzymał po jednej monecie z każdej serii (zamówił 2 komplety). Pokrzywdzony po tym jak reszta monet nie została dostarczona, rozmawiał z M. W., który przedstawiał się jako mąż M. P. (1), był utwierdzany w przekonaniu, że otrzyma monety. A. K. rozmawiał również z M. P. (1) na temat monet.

/k. 2-2v. akt XIV K 145/12, k. 2750-271 tom XIV, k. 3947-3948 tom XX – zeznania A. K.; k. 3 akt XIV K 145/12 – korespondencja (A. K.), k. 4-5 – potwierdzenie przelewu, k. 6 – korespondencja, k. 14-31 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 44 – informacja z (...)/

W dniu 28 grudnia 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili K. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 500 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda została naprawiona z programu ochrony kupującego A. (...). Pokrzywdzony

otrzymał monety, które nie były przedmiotem aukcji, nie zamawiał ich. Kontaktował się wielokrotnie, bezskutecznie ze sprzedającym.

/k. 198-198v. tom II, k. 234v. tom II, k. 2804-2805 tom XIV, k. 3638-3639 tom XVIII – zeznania K. P.; k. 3404-3405 tom XVII – informacja z portalu A. (...) o przyznanych odszkodowaniach; k. 200 tom II – korespondencja (K. P.), k. 201 – potwierdzenie transakcji, k. 202-205 – korespondencja, k. 210-227 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 231 – informacja co do logowań, k. 235-238 – protokół zatrzymania rzeczy wraz z dowodami rzeczowymi – kopertami, k. 239 – informacja z (...)

W dniu 28 grudnia 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili D. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.024 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda została naprawiona z programu ochrony kupującego A. (...). Pokrzywdzony otrzymał jedną monetę w ilości 2 sztuk z zamówionego kompletu, reszty nie otrzymał.

/k. 954-955 tom V, k. 2992-2993 tom XV, k. 3948-3949 tom XX – zeznania D. B.; k. 956-959 – korespondencja dot. aukcji (D. B.), k. 966 – potwierdzenie przelewu; k. 3404-3405 tom XVII – informacja z portalu A. (...) o przyznanych odszkodowaniach/

W dniu 29 grudnia 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili Z. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 640 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Z. K. (1) otrzymał jedną monetę z serii B. S., która jednak nie dotyczyła tej konkretnej aukcji, korespondencję wysyłała osobiście M. P. (1). Nie otrzymał zatem zamówionego towaru. Kontaktował się z M. W., który przedstawiał się jako mąż M. P. (1), zbywał go i zapewniał, że wszystko jest wysłane.

/k. 249-249v. tom II oraz odezwa II Ko 114/16, w tomie XXI – zeznania Z. K. (1); k. 250-253 – korespondencja na A. (...) (Z. K. (1)), k. 254 – potwierdzenie przelewu, k. 255-264 – korespondencja dot. aukcji, k. 265-266 – koperty, k. 267-276 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 277-279 – informacja co do logowań/

W dniu 29 grudnia 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili C. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 660 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Kontaktował się ze sprzedającym, telefon odebrała M. P. (1), która zapewniała go, że otrzyma zamówiony towar po powrocie z urlopu. Kontaktował się również e-mailowo, bezskutecznie.

/k. 671 tom IV, k. 2889-2890 tom XV, k. 3532 tom XVIII – zeznania C. P.; k. 674 tom IV – potwierdzenie przelewu, k. 675-691 – korespondencja dot. aukcji (C. P.), k. 698-715 - informacja z (...) dot. aukcji/

W okresie od 31 grudnia 2008 r. do 31 grudnia 2009 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili J. D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 6100 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony z serii 8 monet otrzymał trzy. Zaniepokojony brakiem monet skontaktował się ze sprzedawcą, rozmawiał z M. W., który

przedstawił się jako (...), był zapewniany o własnej rzetelności, powoływał się jednak na kłopoty finansowe, zbywał pokrzywdzonego. W taki sam sposób był zapewniany przez M. P. (1), z którą również rozmawiał telefonicznie.

/k. 1041-1041v. tom VI, k. 1045v. tom VI, k. 2993-2995 tom XV, k. 3561-3564 tom XVIII – zeznania J. D.; k. 1044 – dokumentacja dot. aukcji (J. D.) wraz z potwierdzeniem przelewu, k. 1046-1063 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 1168 – informacja z (...); k. 2999-3032 tom XV – korespondencja ze sprzedającym; k. 3040-3096 tom XVI – korespondencja j.w./

W dniu 4 stycznia 2010 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili Z. B. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 528 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich z serii (...) na aukcji internetowej A. (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony z zamówionego zestawu otrzymał jedną monetę (...). Próbował kontaktować się ze sprzedającym, ale bezskutecznie.

/k. 2-2v. akt XIV K 1405/11, k. 2747-2748 tom XIV, k. 3524-3525 tom XVIII – zeznania Z. B. (1); k. 5-10 akt XIV K 1405/11 – korespondencja dot. aukcji (Z. B. (1)), k. 11 – potwierdzenie przelewu, k. 14-21 – wydruk komentarzy o użytkowniku, k. 24-27 - informacja z (...) dot. aukcji/

W dniu 5 stycznia 2010, działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili A. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 520 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda nie została do dziś naprawiona. Pokrzywdzony otrzymał jedną monetę z serii (nieujęta w zarzucie). Próbował skontaktować się ze sprzedającym, bezskutecznie.

/k. 1177, k. 1184v. tom VI, k. 3185-3186 tom XVI, k. 3528-3529 tom XVIII – zeznania A. S.; k. 1178-1180 tom VI – korespondencja dot. aukcji (A. S.), k. 1181 – potwierdzenie przelewu, k. 1185 – korespondencja j.w., k. 1187-1195 - informacja z (...) dot. aukcji/

W dniu 11 stycznia 2010 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej J. M. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 528 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda została naprawiona z programu ochrony kupującego A. (...). Pokrzywdzony otrzymał jedną monetę z serii (nieujęta w zarzucie). Próbował skontaktować się ze sprzedającym, bezskutecznie.

/k. 963 tom V , k. 3184-3185 tom XVI, k. 3537-3538 tom XVIII – zeznania J. M. (2); k. 967-969 – korespondencja dot. aukcji (J. M. (2)), k. 970-978 - informacja z (...) dot. aukcji, k. 991 – informacja z (...); k. 3404-3405 tom XVII – informacja z portalu A. (...) o przyznanych odszkodowaniach/

W dniu 24 stycznia 2010 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili D. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 196 zł przy zakupie monety złotej o nominale 2\$ F. C. na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że moneta zostanie przesłana na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na w/w konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkoda została naprawiona z programu ochrony kupującego A. (...). Po upływie terminu otrzymania monety pokrzywdzony skontaktował się ze sprzedającym, był zapewniany, że otrzyma monetę, bezskutecznie.

/k. 288-288v. tom II, k. 2887-2888 tom XV, k. 3531-3532 tom XVIII – zeznania D. W.; k. 290-291 – zawiadomienie, k. 292-296 – korespondencja (D. W.), k. 297 – potwierdzenie przelewu, k. 298-310 – korespondencja, k. 311-313 –

informacja dot. logowań, k. 321-340 - informacja z (...) dot. aukcji; k. 3404-3405 tom XVII – informacja z portalu A. (...) o przyznanych odszkodowaniach;

W dniu 8 lutego 2010 r., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili Z. K. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 2.045 zł przy zakupie monet kolekcjonerskich na aukcji internetowej A. (...) o numerze (...) poprzez wprowadzenie go w błąd, że monety te zostaną przesłane na podany przez niego adres po wpłaceniu ceny sprzedaży na konto w A. Banku o nr (...), nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy. Szkada została naprawiona z programu ochrony kupującego A. (...). Pokrzywdzony korespondował z M. W., który podawał różne preteksty opóźnienia w dostarczeniu zakupionego towaru.

/k. 1478v.- (...) tom VIII, k. 3715-3716 tom XIX – zeznania Z. K. (2); k. 1480-1486 tom VIII – korespondencja dot. aukcji (Z. K. (2)), k. 1487 – potwierdzenie przelewu, k. 1489 – historia rachunku pokrzywdzonego Z. K., k. 1493-1499 - informacja z (...) dot. aukcji k. 3404-3405 tom XVII – informacja z portalu A. (...) o przyznanych odszkodowaniach; k. 3621 tom XVIII – potwierdzenie nadania i oświadczenie dot. Z. K. (2); k. 3702-3714 tom XIX – korespondencja sms-owa Z. K. (2) ze sprzedającym/

Potwierdzeniem konsekwentnej realizacji z góry powziętego przestępnego zamiaru jest również i to, że jak tylko środki od powyższych kontrahentów (pokrzywdzonych) wpływały na konto bankowe, po zweryfikowaniu wpłaty poprzez kanał internetowy, były one natychmiast wypłacane w gotówce albo przelewane na inne rachunki z różnych tytułów. Oprócz tego M. P. (1) w dniu 15 grudnia 2008 r. założyła rachunek bankowy w A. Banku o nr (...) z przypisanym do niego e-mailem (...), który był wykorzystywany do innej, nieobjętej aktem oskarżenia bieżącej aktywności na A. (...), oprócz opisanej wyżej sytuacji z wyłudzeniem na szkodę Z. K. (2) (ostatni element czynu ciągłego). M. P. (1) doskonale orientowała się w sprzedaży internetowej, obsłudze komputera oraz wysyłce towarów. Wielokrotnie odbierała telefony od pokrzywdzonych w niniejszej sprawie, zapewniała, że wszystko jest w porządku, że monety zostaną wysłane. Osobiście też dokonywała wysyłki i odbioru korespondencji.

/k. 33-111 tom I – informacja z (...) dot. dat rejestracji, danych użytkowników, wzajemnych powiązań oraz poszczególnych aukcji; k. 1809-1985 tom X – pełna historia rachunku z banku M., k. 4237-4286 - j.w.; k. 1542-1543 tom VIII – informacja z A. Banku wraz z historią rachunku, wydruk w tomie XXII; dowody rzeczowe w postaci potwierdzeń nadania, faktur itp., złożone na rozprawie w dniu 13 sierpnia 2013 r., wyszczególnione w protokole na k. 2636-2652 (tom XIV)/

Do dnia 8 lutego 2010 r. (graniczna, końcowa data czynu) z serii (...) emitowanej przez M. P. (1) ukazały się K. o nominale 5\$ w październiku 2008 r., G. o nominale j.w. w marcu 2009 r., E. o nominale j.w. w sierpniu 2009 r. oraz W. o nominale j.w. w listopadzie 2009 r. Informacja o planowanej emisji monet z serii począwszy od (...) pojawiła się na rynku na początku 2009 r. Monety (...) zostały wyemitowane przez M. (...) jako zestaw dwóch numizmatów wybitych w srebrze i złocie i zostały one wprowadzone do obiegu w kwietniu 2010 r.

Jeśli chodzi o współpracę M. W. z M. P. (1), o której doskonale wiedziała M. P. (1), należy wspomnieć, że posługując się danymi M. P. (1) jako „ (...) .H.U. (...)”, w dniu 15 października 2008 r. zakupił na podstawie faktury VAT (...) 4 sztuki złotych monet 5\$ K. i 4 komplety zestawu (...) za łączną kwotę 7.979,99 zł, w dniu w dniu 15 października 2008 r. zakupił na podstawie faktury VAT (...) niezwiązane ze sprawą monety i zestawy za łączną kwotę 15.300,06 zł, natomiast w dniu 15 września 2009 r. zakupił na podstawie faktury VAT (...) 4 sztuki złotych monet 5\$ S. B. E., 2 sztuki srebrnych monet 1\$ S. B. E. oraz 20 sztuk numizmatu W. na łączną kwotę 9.303,60 zł. M. P. (1) zalegała oficjalnie na dzień 3 grudnia 2019 r. z zapłatą kwoty 12.394,98 zł, która to kwota do dziś nie została uregulowana. Był to oczywiście element planu obojga, tj. pozorowanie legalności interesu i tzw. rzetelności kupieckiej.

Jak zostało wyżej ustalone M. W. i M. P. (1) wystawili na aukcjach A. (...) monety z serii (...), które nie były jeszcze wyemitowane. Doskonale przy tym wiedzieli, że z uwagi na zadłużenie nie będą w stanie ich kupić od M. (...), a następnie wysłać kupującym, którzy wcześniej już za nie zapłacili i dali się „nabrać” na tzw. przedpłatę. Ich celem było więc zdobycie szybkich i łatwych pieniędzy poprzez realizację skrzętnie i skrupulatnie opracowanego planu działania.

/k. 1684 tom IX – informacja z M. P. (1); 721 tom IV – informacja z M. P. (1); k. 936 tom V – informacja z M. P. (1); k. 4310 tom XXII – informacja z M. (...), k. 4317 – jak wyżej; zasady doświadczenia życiowego i zawodowego, wskazania wiedzy i logicznego rozumowania/

Oskarżony **M. W.** ma 42 lata, jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu syna z M. P. (1), były partner w/w, podał, że jest na utrzymaniu dziadka, który ma 93 lata, bezrobotny, bez majątku, wielokrotnie karany, był pensjonariuszem jednostek penitencjarnych, po badaniu sądowo-psychiatrycznym (k. 2037-3039 – opinia sądowo-psychiatryczna dot. M. W.; k. 3482 tom XVIII – dane osobo-poznawcze; karty karne; k. 4304-4305 informacja o pobytach i orzeczeniach):

- na etapie postępowania przygotowawczego w sprawie połączonej (k. 175-176 akt XIV K 582/11) przyznał się do tego, iż otrzymał pieniądze od P. R., wyjaśnił jednak, iż były to przedpłaty; Podał, że miał w tym czasie około 100 klientów, wysyłał im monety, kiedy te ukazały się w mennicy, a nie wszystkie monety się ukazały; Ponadto wyjaśnił, że pokrzywdzony zamówił serię monet, które miały ukazywać się w ciągu czterech lat, o czym pokrzywdzony wiedział;

- na etapie postępowania przygotowawczego w innej sprawie połączonej (k. 150-150v. akt XIV K 1405/11) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów oraz wyjaśnił, iż nie wysłał pokrzywdzonym Z. B. (1) i S. P. zamówionych przez nich monet, ponieważ nie zostały one wyemitowane; dostarczenie monet miało nastąpić dopiero w momencie ich emisji i było to wyraźnie zaznaczone w aukcji na portalu A. (...); w późniejszym okresie nie mógł już natomiast wysłać monet, ponieważ został osadzony w ZK;

- przesłuchany dwukrotnie w toku postępowania przygotowawczego w sprawie XIV K 325/11 nie przyznał się do zarzucanych mu czynów oraz odmówił składania wyjaśnień;

- na rozprawie głównej w dniu 27 maja 2013 r. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, iż prowadził sprzedaż monet kolekcjonerskich przez portal A. (...) od 2008 r.; podał, że otrzymywał drogą mailową informacje od dyrektora D. Sprzedaży M. P. (1) o tym, jakie monety wyjdą i kiedy, a także ile sztuk będzie mógł zakupić. Wówczas rozpoczynał przedsprzedaż monet na portalu; wyjaśnił, że klienci wpłacali pieniądze wcześniej, a w momencie ukazania się monet oskarżony wysyłał je do odbiorców; zdarzało się, iż z powodu opóźnienia w emisji monet przez mennicę zamówienia wysyłał z kilkumiesięcznym opóźnieniem, jednak zawsze informował o tym klientów oraz dodawał jakiś gratis za opóźnienie. W pewnym momencie z powodu skargi klienta, który nie otrzymał zamówienia, (...) zablokowało konto oskarżonego na kilka dni. Z tego względu oraz z powodu planowanego wcześniej urlopu oskarżony nie zrealizował transakcji w terminie, rozpoczęły się maile, telefony, negatywne komentarze. Po powrocie z urlopu zrealizował wszystkie, lecz wówczas z powodu zablokowanego konta utracił płynności finansową. Jedyną przyczyną niewywiązania się z transakcji było zablokowanie konta. Dalszych transakcji nie mógł zrealizować, ponieważ – jak podał – został osadzony z zakładzie karnym (k. 2602-2604, k. 2634-2636 tom XIII);

- na rozprawie głównej w dniu 11 lutego 2015 r. oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i podtrzymał treść wcześniejszych wyjaśnień (k. 3483 tom XVIII);

- wyjaśniał też uzupełniająco na rozprawie w dniach 11 października 2016 r. oraz 19 października 2016 r. (k. 4380, k. 4387-4388 tom XXII) na okoliczność okazanych mu dokumentów; podał, że na niektórych kopertach widnieje jego charakter pisma, na niektórych zaś nie, dlatego że ktoś pomagał mu wypełniać potwierdzenia nadania, nie pamięta kto, być może zdarzało się, że była to M. P. (1). Na niektórych potwierdzeniach podpisywał się nazwiskiem P.. Na rozprawie w dniu 19 października 2016 r. oskarżony wyjaśnił także, że nie wie, o co chodzi w sprawie znęcania, nie miał stawianych żadnych zarzutów.

Oskarżona **M. P. (1)**, ma 40 lat, mająca na utrzymaniu syna (wspólne dziecko z oskarżonym W.), pracuje w banku (...), jak zadeklarowała uzyskuje dochód 1800 zł brutto, bez majątku, niekarana:

- na etapie postępowania przygotowawczego w postępowaniach, których akta spraw zostały dołączone do sprawy głównej nie przyznała się do zarzucanych jej czynów oraz odmówiła składania wyjaśnień (k. 65 akt XIV K 145/12, k. 71 akt XIV K 1004/11, k.140v. akt XIV K 1045/11, k. 156 akt XIV K 582/11);

- przesłuchana czterokrotnie w toku postępowania przygotowawczego w sprawie XIV K 325/11 nie przyznała się do zarzucanych jej czynów oraz odmówiła składania wyjaśnień (k. 917 tom V, k. 1471 tom VIII, k. 1922 tom X, k. 1968 tom X).

- na rozprawie głównej przy pierwszym rozpoznaniu sprawy w dniu 27 maja 2013 r. nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i wyjaśniła, że nie zajmowała się sprzedażą monet. Kupno i sprzedaż monet prowadził M. W.. Oskarżona pomagała mu czasem, zwożąc przesyłki na pocztę albo je odbierając. Konta na (...) należące do oskarżonej używał tylko M. W.. Udostępniła mu również swoje konto bankowe. Nigdy nie zamierzała nikogo świadomie oszukać ani wprowadzić w błąd. Nie interesowała się transakcjami prowadzonymi przez M. W., ponieważ zapewniał ją, że wszystko idzie dobrze. (k. 2600-2602 tom XIII);

- na rozprawie głównej w dniu 11 lutego 2015 r. oskarżona nie przyznała się do zarzucanych jej czynów i podtrzymała treść wcześniejszych wyjaśnień (k. 3482 tom XVIII);

- wyjaśniała też uzupełniająco na rozprawie w dniu 19 listopada 2015 r. (k. 4015-4016 tom XX); podała, że kiedy mieszkała z M. W., konkubent był wobec niej agresywny, wielokrotnie groził jej śmiercią, raz pociął jej nogi nożem. Złożyła zawiadomienie o znęcaniu i groźbach, ale potem je wycofała. To M. W. założył konto na (...) na jej dane. Oskarżona prosiła go, żeby założył swoje konto na (...), ale zapewniał ją, że wszystko jest w porządku. Sama nie umiała korzystać z (...), nie miała swojego konta e-mail. M. W. jako jedyny miał dostęp do jej konta bankowego. Oskarżona odbierała nie raz telefony od klientów współoskarżonego, bo ją do tego zmuszał. Ze strachu robiła wszystko, co konkubent jej kazał, zapewniała klientów, że wszystko będzie dobrze;

- wyjaśniała też uzupełniająco na rozprawie w dniach 11 października 2016 r. oraz 19 października 2016 r. (k. 4380, k. 4387 tom XXII) na okoliczność okazanych jej dokumentów; podała, że na niektórych kopertach widnieją jej dane i charakter pisma, ponieważ zdarzało się, że pomagała M. W. wypełniać potwierdzenia odbioru Na rozprawie w dniu 19 października 2016 r. oskarżona wyjaśniła także, że w sprawie o znęcanie złożony przez nią wniosek dotyczył zakazu zbliżania do niej, wycofała się z tego, żeby nie męczyć psychicznie syna.

Sąd zważył:

Zdaniem sądu, okoliczności popełnienia przez oskarżonych przypisanego im w wyroku czynu ciągłego nie budzą wątpliwości. Materiał dowodowy jest obszerny i kompletny, zaś wszystkie wątpliwości podnoszone przez obronę zostały usunięte przez sąd, i wyjaśnione obiektywnie na niekorzyść oskarżonych.

W pierwszej kolejności sąd uznaje za stosowne odnieść się do zeznań pokrzywdzonych, albowiem stanowiły one materiał wprost obciążający oskarżonych. W ocenie sądu, uprawnionym jest zwięzłe ich omówienie w formie zbiorczej, albowiem po pierwsze, art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. uprawnia sąd do wyjaśnienia jedynie, którym dowodom sąd nie dał wiary, po drugie, zeznania te miały wspólną oś argumentów, które doprowadziły sąd do niebudzącego wątpliwości twierdzenia, że wszyscy pokrzywdzeni zostali wprowadzeni w błąd w rozumieniu art. 286 § 1 k.k., po trzecie, zeznania te nie były sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym, okazały się spójne ze sobą oraz pozostałym materiałem obciążającym wskazanym w stanie faktycznym.

Depozycje wszystkich pokrzywdzonych należy uznać za konkretne, logiczne, systematyczne, konsekwentne i wiarygodne. Wszelkie nieścisłości w zeznaniach świadków, w szczególności w odniesieniu do tego ile monet zamówili, jakie to były monety i jaką kwotę wpłacili, zostały wyjaśnione czy to przez samych pokrzywdzonych na rozprawie, czy to w wyniku analizy dokumentacji dotyczącej aukcji, dowodów wpłat, czy korespondencji ze sprzedającym. Zostały one skrupulatnie uwzględnione w opisie czynu przypisanego oskarżonym. Pokrzywdzeni na rozprawie zeznawali szczerze i przekonywająco, opisywali zgodnie, że zapłacili za monety i nie otrzymali zamówienia przy czym byli zwodzeni przez

oskarżonych (głównie M. W.) i przekonywani, że wysyłka dojdzie do skutku. W ocenie sądu, na tej podstawie można i należy wyciągnąć wniosek odnośnie do zamiaru oskarżonych, że monet nie zamierzali w ogóle wysłać, a ich cel nakierowany był na uzyskanie środków z aukcji.

Sąd wyjaśnia ponadto, że zmienił opis poszczególnych zachowań uznając, że niekorzystnym rozporządzeniem mieniem był dzień wpłaty pieniędzy przez pokrzywdzonych na rachunek bankowy oskarżonej M. P. (1) w Banku (jeden raz jeśli idzie o ten ostatni bank). Wynika to z niekwestionowanej i rzetelnej dokumentacji bankowej i to zarówno przedstawionej przez pokrzywdzonych wraz z zawiadomieniem lub na dalszym etapie postępowania, jak i z historii rachunku bankowego M. P. (1) w Banku (...). Wszystkie te dowody zostały szczegółowo podane w stanie faktycznym z odniesieniem do adresów aktowych. Wspomniane dowody wpłat, jak i historia rachunku są w pełni wiarygodnymi dowodami.

W przekonaniu sądu, dokumentacja ta wespół z zeznaniami powołanych świadków jest silnie wsparta dowodami w postaci korespondencji pomiędzy pokrzywdzonymi a sprzedającym podającym się za M. P. (1) – głównie M. W.. Dokumentacja ta jest wartościowa i wiarygodna, obrazuje w jaki sposób pokrzywdzeni byli zwodzeni przez oskarżonych.

Dowodami wspierającymi powyższe dowody są nadto dokumenty z (...) (A. (...)) dotyczące każdej z aukcji, w której brali udział pokrzywdzeni. Wskazują one nie tylko na ilość i rodzaj wystawionych monet, dane i nick kupującego, ale przede wszystkim na szczegółowe i konkretne informacje na temat sprzedającego. Podnieść należy, że z N. I. (...) powiązane były inne nicki sprzedającego na A. (...), miały one wspólny mianownik w zakresie podanych numerów telefonów, danych osobowych, rachunków bankowych i poczty elektronicznej. Powyższe zdaniem sądu świadczy o dość zorganizowanej formie aktywności oskarżonych na A. (...), przekreśla jednocześnie wiarygodność wyjaśnień oskarżonej, że nie ma nic wspólnego z aukcjami.

Dodatkowo należy podnieść, że istotnym dowodem sprawstwa są powołane w stanie faktycznym informacje z M. P. (1), które wprost stwierdzają ile monet zakupiła osoba podająca się za M. P. (1), jakie to były monety oraz, że kupujący z tego tytułu był zadłużony wobec M. (...) na niemalą kwotę, co implikuje przekonanie o braku płynności finansowej oskarżonych, ich zamiarze, a następnie kalkulacji i odciągania w czasie wysyłki, która i tak do skutku by nie doszła.

Sąd ustalił, że pokrzywdzeni decydując się na zapłatę pieniędzy za monety, których w większości na rynku jeszcze nie było, byli przekonani co do rzetelności sprzedającego. Zeznawali o tym konsekwentnie w toku całego postępowania, a jak wynika z dokumentacji sprzedający I. (...) miał kilkaset pozytywnych opinii na portalu, dysponował też stosownym certyfikatem (zob. np. k. 3944 tom XX – zeznania M. P. (2), k. 3530 tom XVIII – zeznania A. R.; k. 3949 tom XX – zeznania D. B.; k. 2631 tom XIII – certyfikat). Zdaniem sądu, powyższe okoliczności świadczą o przemyślanym charakterze przestępczego przedsięwzięcia.

W ocenie sądu, powyżej omówione i ocenione dowody wskazują wyraźnie i bezsprzecznie na następujące kwestie, z których można wyciągnąć istotne dla sprawy konkluzje: (1) ilość zakupionych monet była zdecydowanie niższa od ilości monet wystawionych na aukcjach, które wygrali kupujący-pokrzywdzeni; (2) brak jest dowodu, że oskarżony M. W. nabywał monety na innej drodze, a nawet, gdyby tak było, nie podważałoby to uznania przestępczego charakteru jego przemyślanego działania, w które wpłatał M. P. (1) (oczywiście za jej zgodą i wiedzą); (3) oskarżony M. W. wystawiał na konkretnych aukcjach konkretne monety, w tym w trybie tzw. przedsprzedaży; (4) pokrzywdzeni wygrywali aukcje i wpłacali pieniądze zgodnie z umową, w tym „zaocznie” z uwagi na emisję monet w przyszłości, nie wiedząc że oskarżeni monet tych im nie dostarczą; (5) pokrzywdzeni byli zbywani przez oboje oskarżonych w rozmowach telefonicznych oraz korespondencji e-mailowej, czasem osobiście i zapewniani, że otrzymają zakupiony towar; (6) preteksty do zaniechania wysyłki monet, których oskarżeni nie mieli, a już zostały wyemitowane, były różne (wyjazd w góry, wyjazd na wakacje, nieprzebywanie w miejscu zamieszkania, problemy finansowe, konieczność sprzedaży samochodu); (7) oskarżeni pozorowali własną wiarygodność wysyłając czy to pierwszą monetę z całej serii, czy to dostarczając inne niezamówione monety, utwierdzając pokrzywdzonych w przekonaniu o rzetelności

sprzedającego, zyskując tym samym na czasie (korespondencję do pokrzywdzonych, jak i od nich wysyłała i odbierała również M. P. (1)).

W przekonaniu sądu, powołane wyżej dowody osobowe i dokumentarne, oprócz tego, że świadczą o wprowadzeniu pokrzywdzonych w błąd i niekorzystnym rozporządzeniu mieniem, wskazują nadto na działanie oskarżonych wspólnie i w porozumieniu, w wyniku opracowanego planu działania, realizowanego z góry powziętym zamiarem. Dla sądu okoliczność ta nie budzi najmniejszych wątpliwości.

Należy przypomnieć, że oskarżona M. P. (1) i M. W. byli parą, w okresie czynu ich relacje były bliskie (nie zostały potwierdzone wyjaśnienia oskarżonej odnośnie do znęcania się – o tym będzie mowa poniżej). Ponadto trzeba pamiętać, że oskarżona w dniu 17 września 2004 r. otworzyła rachunek bankowy o nr (...) prowadzony w Banku (...) S.A. w W., do którego uzyskała kanał dostępu do bankowości elektronicznej, zaś w dniu 29 października 2007 r. założyła konto użytkownika portalu a. (...) o nazwie I. (...) z powiązaniem e-mailem (...) oraz numerem telefonu dla kontrahentów (...) (k. 33-111 tom I – informacja z (...) dot. dat rejestracji, danych użytkowników, wzajemnych powiązań oraz poszczególnych aukcji, k. 920-926 tom V – dokumentacja z banku M.; k. 1809-1985 – pełna historia rachunku; k. 1433-1434 tom VIII – informacja telekomunikacyjna dot. numer tel. (...)).

Sąd ustalił, że przed dniem 27 września 2008 r. (data wystawienia pierwszej chronologicznie aukcji) oskarżona udostępniła M. W. wspomniane konto internetowe, adresy poczty elektronicznej oraz własny rachunek bankowy z wszelkimi uprawnieniami posiadacza konta i rachunku. Analiza zeznań pokrzywdzonych, wyjaśnień oskarżonej (k. 2600-2601 tom XIII), potwierdzających udostępnienie konta i innych danych, wsparta zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem logicznego rozumowania, uprawnia do przyjęcia, że udostępnienie powyższych danych stanowiło element opracowanego planu działania, na podstawie którego M. W. – jako M. P. (1) (I. (...)) – miał wystawiać na aukcji monety z (...) S. i inne (w realiach sprawy chodzi o , zarówno te, które były już w obiegu, jak i te, które miały zostać wyemitowane w przyszłości, wiedząc że do wysyłki nie dojdzie albo, że będzie ona niepełna z racji ograniczonej ilości monet. Sąd przyjął, że dowody te wskazują równie jednoznacznie na to, że oskarżona oprócz udostępnienia wspomnianych danych, miała rozmawiać z kontrahentami, zapewniać o własnej wiarygodności oraz czerpać profity finansowe w ramach zarobionych pieniędzy, co czyniła konsekwentnie (vide historia rachunku, potwierdzenie wpłaty, zeznania pokrzywdzonych, którzy powoływali się, że rozmawiali z kobietą).

W ocenie sądu potwierdzeniem przestępnego zamiaru jest w końcu i ta okoliczność, że gdy tylko środki pieniężne od pokrzywdzonych wpływały na konto bankowe, po zweryfikowaniu wpłaty poprzez kanał internetowy, były one natychmiast wypłacane w gotówce albo przelewane na inne rachunki z różnych tytułów (vide pełna historia rachunku). Oprócz tego M. P. (1) w dniu 15 grudnia 2008 r. założyła rachunek bankowy w A. Banku o nr (...) z przypisanym do niego e-mailem (...), który był wykorzystywany do innej, nieobjętej aktem oskarżenia bieżącej aktywności na A. (...), przy czym w odniesieniu do ostatniego przypisanego oskarżonym elementu zachowania, środki od Z. K. (2) wpłynęły już na konto w A. Banku. W ocenie sądu, stało się to z pewnością dlatego, że nad oskarżonymi zaczęły zbierać się już „czarne chmury”, w sieci pojawiało się coraz więcej negatywnych komentarzy, co w konsekwencji spowodowało zablokowanie konta.

Dla sądu nie ma wątpliwości, że wspomniany plan powstał dzięki inspiracji M. W., który odgrywał decydującą rolę w procederze. On na co dzień zajmował się sprzedażą monet, choć oskarżonej wbrew temu co wyjaśniała, nieobce były niuanse funkcjonowania portalu A. (...), z którego też korzystała, o czym świadczy funkcjonowanie konta M. zarejestrowanego w dniu 27 września 2008 r. (k. 33-34, k. 50 tom I). W przekonaniu sądu, wszystkie omówione wyżej okoliczności prowadzą do wniosku, że oskarżona doskonale wiedziała w jakim celu udostępnia własne dane M. W. oraz współdziałała w formie przyjętej w wyroku w popełnieniu całego czynu ciągłego.

Sąd krytycznie weryfikował też aktywność oskarżonego mając na względzie fakt, że wcześniej przebywał w jednostce penitencjarnej i mogło zdarzyć się tak, że od 2008 do 2010 r. również korzystał z „usług” tej instytucji. Wiarygodna i rzetelna informacja o pobytach i orzeczeniach (k. 4304-4305 tom XXII) wykluczyła jednak tę okoliczność.

Jeśli chodzi o dokumentację odnoszącą się do szkód wyrządzonych przestępstwem, jest ona również rzetelna, pełna i wiarygodna, a składają się na nie: zeznania świadków-pokrzywdzonych, którzy wskazali czy szkoda została naprawiona, w jakiej ewentualnie wysokości oraz czy jest dochodzona z innych tytułów w powiązaniu z dokumentem w postaci informacji z portalu A. (...) powołanym w stanie faktycznym (k. 3404-3405), wspomnianymi bankowymi dowodami wpłat i historią rachunku.

Wyjaśnieniom oskarżonych, którzy przerzucali odpowiedzialność na siebie, niezgodnym z ustalonym stanem faktycznym, sąd nie dał wiary. Stoją one w rażącej sprzeczności z dowodami obciążającymi, omówionymi wyżej, nadto nie są konkretne, uporządkowane, niekiedy sprzeczne ze sobą, jak również niespójne wewnętrznie.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że nie miał zamiaru nikogo oszukać. Świadczy o tym zespół okoliczności przemawiających niezbiecie za czym innym. Oskarżony zakupił w M. (...) niewielką ilość monet, był tam zadłużony, nie spłacał zobowiązań. Oskarżony skrzętnie zaplanował proceder. Zaproponował atrakcyjne ceny za monety, w tym te, które nie zostały jeszcze wyemitowane, zaoferował również i je w ramach jednej aukcji, co skusiło kupców do wpłaty pieniędzy. Sąd uznał, że zamiar główny, a więc doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd, towarzyszył oskarżonemu (i oskarżonej, albowiem o wszystkim wiedziała i partycypowała w czynie) już z chwilą skonstruowania planu działania, a uaktywnił się z chwilą wystawienia monet na pierwszej chronologicznie opisanej w stanie faktycznym aukcji. Natomiast każdorazowy zamiar w poszczególnych zachowaniach składających się na czyn ciągły, był zdaniem sądu skutkiem związanym czasowo z chwilą każdej kolejnej aukcji. Pamiętać też należy, że oskarżony zbudował własną legendę wiarygodnego sprzedającego, co miało na celu zbudowanie zaufania u kupujących. Uczynił to za wolą i wiedzą oskarżonej, która miała własną wiarygodność.

Nie sposób dać wiary wyjaśnieniom oskarżonego, gdy twierdził, że po zablokowaniu konta na (...) nie realizował zamówień, gdyż trafił do jednostki penitencjarnej. Przeczy temu wspomniany dokument w postaci (...) o pobytach i orzeczeniach (k. 4304-4305 tom XXII). Jak wynika z treści adnotacji oskarżony został umieszczony w ZK w dniu 18 listopada 2010 r. (k. 4304), a więc niespełna rok po zablokowaniu konta I. (...). Zdaniem sądu, oskarżony miał więc dostatecznie dużo czasu, aby wykazać swoją lojalność wobec kontrahentów. Nie uczynił tego ponieważ w ocenie sądu zakładał z góry, że nie będzie w stanie wywiązać się ze wszystkich umów, do których doszło w wyniku aukcji na A. (...).

Sąd nie dał również wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że nie działał wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1). Oskarżony korzystał przecież z jej rachunku bankowego, poczty elektronicznej, danych na A. (...), podszywał się pod nią w korespondencji z klientami. Wszystko to świadczy o planie i organizacji procederu, w którym oskarżony odgrywał główną rolę. Oskarżona z kolei musiała wiedzieć w jakim celu przekazuje pełny dostęp do własnych danych tym bardziej, że czerpała profity z działalności, wybierała pieniądze z konta, przelewała je na inne rachunki bankowe, rozmawiała z zaniepokojonymi klientami, zwodziła ich, zapewniała, że wszystko jest w porządku, w końcu wysyłała i odbierała korespondencję pocztową, sygnując ją własnym podpisem. O tym ostatnim świadczą wyjaśnienia oskarżonych złożone na rozprawie w dniu 11 października 2016 r. (k. 4380-4380v., k. 4397-4387v. tom XXII), którym – jak była już mowa – w zakresie tego, kto sygnował korespondencję pocztową, sąd dał wiary. Na marginesie należy podkreślić, że również i te wyjaśnienia obrazują doskonale mętność, zachowawczość i wyrachowanie obojga oskarżonych. Oskarżony nie potrafił wyjaśnić czy to oskarżona pomagała mu w przesyłkach, czy kto inny. Oskarżona z kolei nie potrafiła rozsądnie i logicznie wyjaśnić dlaczego wypełniała potwierdzenia in blanco.

Sąd nie dał wiary oskarżonej, że nie uczestniczyła w procederze z przyczyn wskazanych i omówionych szeroko wyżej. Oskarżona stwierdziła bowiem, że udostępniła swoje dane oskarżonemu co jest kwestią oczywistą, zaś sąd dał wiary temu fragmentowi wyjaśnień, albowiem były one niesprzeczne z pozostałym materiałem obciążającym. Trudno było jednak oskarżonej w toku procesu wytłumaczyć, dlaczego tak uczyniła i co nią kierowało, jej depozycje w tej mierze były mało konkretne i niespójne.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, że nie korzystała z serwisu (...). Przeczą temu dane z (...) (była już o tym szerzej mowa) oraz informacje wynikające z pełnej historii rachunku (k. 4237 tom XXI – 4300 tom XXII). Uważna lektura tego dokumentu uprawnia do twierdzenia, że już od kwietnia 2008 r., a więc jeszcze przed okresem zarzutu,

na rachunek wpływały środki pieniężne z tytułu aukcji na A. (...) oraz – co istotne – już wtedy pojawiał się w tytule przelewu nick I. (...) (zob. od k. 4240v. tom XXI).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie jej silnego uzależnienia od oskarżonego i faktu znęcania się przez oskarżonego nad nią i dzieckiem. Podnieść należy, że ta linia obrony pojawiła się dopiero u schyłku procesu i doprowadziła do konieczności jej weryfikacji. W przekonaniu sądu, zarówno zeznania przesłuchanych na tę okoliczność świadków, jak i dowodu z dokumentów, nie potwierdziły jej zasadności. W tej mierze należy zauważyć, że zeznania świadków Z. B. (2) (k. 4098-4099 tom XXI), M. P. (4) (k. 4099-4100), E. W. (k. 4100-4101), P. W. (k. 4101-4102), M. P. (5) (k. 4428-4428v. tom XXII, k. 44 akt 3 Ds. 257/12) oraz J. Z. (k. 4428v.- (...), k. 26v. akt Ds. j.w.) nie wniosły wiele do sprawy. Świadkowie przede wszystkim byli tendencyjni, zeznawali w znakomitej mierze na niekorzyść oskarżonego, na użytek tego procesu i linii obrony oskarżonej. Ich zeznania były wprawdzie spójne i logiczne, niemniej jednak mało konkretne jeśli idzie o opis wzajemnych stosunków pomiędzy oskarżonymi. Sąd nie daje wiary w wyolbrzymione relacje świadków, z których wynika, że oskarżona nie zajmowała się sprzedażą monet, gdyż miała własny biznes (vide zeznania czworga pierwszych wyżej powołanych), choć nie wyklucza, że prowadziła określoną działalność. U podstaw tego twierdzenia leży to, że z relacji pokrzywdzonych w sprawie, którzy byli w mieszkaniu oskarżonych, wynika oskarżona wiedziała o aukcjach, a nadto sama przecież odbierała część telefonów i zapewniała, że monety zostaną wysłane, sama też wysyłała paczki dla części pokrzywdzonych. Ponadto, wyjaśnienia oskarżonej nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji z akt 3 Ds. 257/12, którą sąd ujawnił na rozprawie w dniu 12 stycznia 2017 r. (k. 4417v., tom XXII). Wynika z niej przede wszystkim, że nie znalazło zasadności organów ścigania zawiadomienie oskarżonej, że oskarżony znęcał się nad nią i dzieckiem, albowiem postępowanie w sprawie umorzono (k. 89 akt Ds.). Nie bez znaczenia jest też i to, że do dnia udzielenia informacji Policji prowadzącej dochodzenie, a więc do dnia 20 stycznia 2012 r., w mieszkaniu oskarżonych miała miejsce jedna interwencja stróżów prawa – w dniu 13 października 2009 r., którą nota bene zgłaszająca (M. P. (1)) odwołała (k. 30 dane z (...)). Nadto, z informacji z (...) wynika jedynie jednostronna relacja oskarżonej podana pracownikowi ośrodka pomocy, że oskarżona doznaje przemocy (k. 51-58). Nie potwierdziły się również rzekome groźby, które miał przez telefon wypowiadać oskarżony względem M. P. (1) (k. 51-58, k. 79-80 akt Ds.). Konkludując, wyjaśnienia oskarżonej, że nie była osobą bierną, nie miała związku z działalnością oskarżonego na A. (...) oraz była mu całkowicie podległa w życiu codziennym, należy uznać za niewiarygodne. Co najwyżej zdaniem sądu można przyjąć, że oskarżona w ramach realizacji planu opracowanego przez M. W., pełniła rolę drugorzędną.

Pozostały materiał dowodowy, nieomówiony dotąd, a ujawniony sukcesywnie na k. 4326-4327v. tom XXII, 4387v. tom XXII, k. 4417v. tom XXII) nie wniósł wiele do sprawy, a w każdym razie nie odciążał oskarżonych. Opinia sądowo-psychiatryczna dot. M. W. (k. 2037-3039) była jasna, pełna i bezsprzeczna, odpowiadała wymogom art. 200 § 1 k.p.k., zaś dokumenty urzędowe czy to policyjne protokoły, czy to karty karne i inne, były przejrzyste, czytelne, rzetelne i sporządzone przez uprawnione podmioty.

Odpowiedzialności karnej z art. 286 § 1 k.k. podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego czynu.

W ocenie sądu, działalność oskarżonego M. W. wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1) stanowiła jeden czyn ujęty w kwalifikacji z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przy czym M. P. (1) należy przypisać nadto dwa dodatkowe fragmenty zachowania w odniesieniu do zarzutów nr 34 i 35, które popełniła wspólnie i w porozumieniu z inną osobą (skarga oskarżyciela ogranicza podmiotowo odpowiedzialność za te zachowania). W ocenie sądu, oskarżenia działali z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu i wykonaniu uknutego przez M. W. planu, który zawierał ścisły podział ról. Przed dniem 27 września 2008 r. M. P. (1) udostępniła M. W. wspomniane konto internetowe, adresy poczty elektronicznej oraz własny rachunek bankowy z wszelkimi uprawnieniami posiadacza konta i rachunku. Udostępnienie powyższych danych stanowiło element opracowanego z inspiracji M. W. planu działania (M. W. jako M. P. (1) używając nicku I. (...) miał wystawiać na aukcji monety z (...) S. i inne, zarówno te, które były już w obiegu, jak i te, które miały zostać wyemitowane w przyszłości, zaś M. P. (1), oprócz udostępnienia wspomnianych danych, miała rozmawiać z zaniepokojonymi kontrahentami, zapewniać o własnej wiarygodności oraz czerpać profity finansowe w

ramach zarobionych pieniędzy). W przekonaniu sądu, oboje doskonale wiedzieli, że oferowane monety będą cieszyć się dużym zainteresowaniem kupców i kolekcjonerów oraz, że w razie dużego zainteresowania kupców nie będą w stanie wysłać im pełnowartościowego towaru zgodnie z zamówieniem. Pamiętać też należy, że oskarżony zamawiał z M. P. (1) monety na działalność M. P. (1), z którego to tytułu powstało kilkunastotysięczne zadłużenie. W ocenie sądu brak jest podstaw do przyjęcia, że oskarżona również o tym fakcie nie wiedziała.

Sąd podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, że ustawa (art. 18 § 1 k.k.) nie wprowadza żadnych dodatkowych warunków dotyczących formy porozumienia. Może do niego dojść nawet w sposób dorozumiany. Ważny jest zamiar współdziałania z drugą osobą w wykonaniu czynu zabronionego. Współdziałający nie muszą się bezpośrednio kontaktować, natomiast muszą mieć świadomość wspólnego wykonania czynu zabronionego, a zatem przynajmniej wiedzieć o sobie i zdawać sobie sprawę, że podejmowana czynność składa się na realizację wspólnie wykonywanej całości przedsięwzięcia (por. wyrok SN z dn. 2002.12.12, III KKN 371/00, LEX nr 74395). „Współsprawstwo jako jedna z postaci sprawstwa oznacza wykonanie czynu zabronionego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, a to z kolei oznacza zachowanie zgodne z podziałem ról, co sprawia, że nie każdy ze współsprawców musi osobiście realizować wszystkie znamiona przestępstwa, każdy jednak musi podejmować takie działanie, które łącznie z działaniem innego uczestnika porozumienia zmierza do dokonania przestępstwa. Innymi słowy, dla przyjęcia współsprawstwa nie jest konieczne, aby każda z osób działających w porozumieniu realizowała własnym działaniem znamie czynu zabronionego, lecz wystarczy, iż osoba taka - dążąc do realizacji zaplanowanego wspólnie czynu - działa w ramach uzgodnionego podziału ról, co najmniej ułatwia bezpośredniemu sprawcy wykonanie wspólnego celu. Tak więc cechą współsprawstwa jest to, że umożliwia ono przypisanie jednemu ze współsprawcy tego, co uczynił jego współnik w wykonaniu łączącego ich porozumienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dn. 2003.05.05, V KK 346/05, LEX nr 78912). „Współsprawstwo polega na tym, że dwie lub więcej osób, działając w porozumieniu, realizuje czyn zabroniony, przy czym owo porozumienie musi nastąpić przed lub w trakcie tej realizacji, jego forma jest dowolna, a istotę wyczerpuje uzgodnienie popełnienia wspólnie przestępstwa(...) Do przyjęcia współsprawstwa nie jest konieczne „własnoręczne” realizowanie znamion czynu zabronionego (np. „bicia”, „zabierania”), gdyż decyduje wspólne popełnienie przestępstwa według uzgodnionego podziału ról” (zob. wyrok SN z 19 czerwca 1978 r., OSNKW 1978, poz. 110). Współsprawcą zatem jest ten, którego zachowanie dopełniło zachowanie innych uczestników postępowania w stopniu, który zgodnie z porozumieniem i podziałem ról współdecydował o popełnieniu przestępstwa. Wszystkie te okoliczności prowadzą do wniosku o działaniu oskarżonych wspólnie i w porozumieniu w rozumieniu art. 18 § 1 k.k., przy czym dominującą rolę w procedurze odgrywał oskarżony.

Działając w powyżej opisany sposób, a więc z góry powziętym zamiarem oraz wspólnie i w porozumieniu, oskarżeni w okresie od 27 września 2008 r. (data pierwszej chronologicznie aukcji dot. pokrzywdzonego J. W. – k. 1531) do 8 lutego 2010 r. (data ostatniej chronologicznie wpłaty pokrzywdzonego K.) doprowadzili jednym czynem poniżej wskazanych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci pieniędzy w kwotach przyjętych w wyroku poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru wywiązania się z umów zawartych w wyniku aukcji internetowych na portalu A. (...). Miejscem popełnienia zachowań składających się na czyn ciągły było każdorazowe miejsce zamieszkania pokrzywdzonych, którzy wpłacali pieniądze na konto bankowe, natomiast czasem poszczególnych zachowań był dzień wpłaty środków przez pokrzywdzonych na rachunek M. P. (1).

Błędem w rozumieniu art. 286 § 1 k.k. jest fałszywe wyobrażenie, czyli urojenie lub nieświadomość, dotyczące faktów, zjawisk, stosunków, okoliczności dotyczących osób, jakości, liczby i wartości rzeczy, a także istniejących przepisów prawnych. Błąd odnosił się, zdaniem sądu, do oceny intencji oskarżonych w mniemaniu pokrzywdzonych i przekonania o zamiarze wywiązania się z umów, a co za tym idzie rzetelności majątkowej oskarżonych. Jak wynika z zeznań pokrzywdzonych, gdyby wiedzieli, że za M. P. (1) podszywa się mężczyzna, nie wzięliby udziału w aukcjach. Nadto należy przypomnieć, że oskarżony podszywał się pod nazwisko P., zapewniał, że jest mężem M. P. (1), a więc stwarzał przekonanie u kupujących o własnej solidności i rzetelności.

Niekorzystne rozporządzenie mieniem jako znamie strony przedmiotowej typu czynu zabronionego, określonego w art. 286 § 1 k.k. jest to taki stan, który z punktu widzenia aktualnej sytuacji majątkowej (tj. istniejącej w chwili wykonywania czynności prawnej, czy innej czynności faktycznej), powstałej w wyniku podjętych przez

pokrzywdzonego czynności, powoduje negatywne konsekwencje w szeroko pojętej sferze majątkowej pokrzywdzonego (zob. A. Preibisz, Niekorzystne rozporządzenie mieniem jako znamię oszustwa z art. 286 § 1 k.k., Prok. i Pr. 10/2005, s. 78 i n.). Oczywistym jest, że wszyscy pokrzywdzeni zostali doprowadzeni do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, albowiem nie wiedzieli, że wpłacając z góry za monety nawet te jeszcze niewyemitowane, nie otrzymają w przyszłości pełnego zamówienia. Przystępny zamiar i cel oskarżonych (osiągnięcie korzyści majątkowej dla siebie) koncentrował się zatem tylko i wyłącznie na uzyskaniu pieniędzy z aukcji, które następnie były wybierane lub przelewane na inne rachunki oraz dalszym pozorowaniu własnej uczciwości.

W kwestii wymiaru kary należy zwrócić uwagę na następujące okoliczności:

Sąd wymierzył oskarżonemu M. W. karę 5 lat bezwzględnego pozbawienia wolności, która mieści się w granicach średniego zagrożenia ustawowego, na co wpłynęła przede wszystkim ocena co do przyjęcia jego dominującej roli w przestępstwie. Nadto, z uwagi na to, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sąd wymierzył mu na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w ilości 300 stawek po 10 zł każda. Sąd wymierzając te kary kierował się w pierwszej kolejności dyrektywą sprawiedliwościową, która w ocenie sądu, ma priorytet przy dokonywaniu sędziowskiego wymiaru kary. Zdaniem sądu, jedynie kara w jej bezwzględnym wymiarze spełni cele sprawiedliwościowe, ma też zadośćuczynić naruszonemu porządkowi prawnemu i dotknąć oskarżonego bezpośrednio, spełniając zadania indywidualno-prewencyjne. Sąd dostrzega również w wymiarze kary potrzebę kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, poprzez budowanie pozytywnych relacji, w tym wypadku, relacji gospodarczych, opierających się na wzajemnej lojalności, uczciwości i sumienności w wywiązywaniu się z zobowiązań kontraktowych. Dyrektywa prewencji ogólnej, która powinna dotknąć przede wszystkim krąg potencjalnych sprawców podobnych czynów, ma jak najbardziej zastosowanie przy sądowym wymiarze kary w tym jednostkowym przypadku. Jeżeli zaś chodzi o prewencję indywidualną, należy w tym miejscu wskazać, że zastosowanie kary izolacyjnej wywoła u oskarżonego refleksję co do opłacalności popełniania przestępstw i niewątpliwie skłonił go do zaniechania wchodzenia na przestępczą ścieżkę w przyszłości.

Zdaniem sądu, stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był bardzo znaczny. Na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu (art. 115 § 2 k.k.) wpłynęły następujące okoliczności: znaczna postać zamiaru bezpośredniego, który towarzyszył oskarżonemu, wysokość powstałej łącznej szkody, motywacja nastawiona na szybki i łatwy zysk kosztem innych osób, działanie wspólnie i w porozumieniu z oskarżoną M. P. (1) w wykonaniu wcześniejszego planu.

Na znaczny stopień winy wpłynęła z kolei znaczna postać zamiaru bezpośredniego oraz beztraska i wyrafinowana postawa oskarżonego w aspekcie dania posłuchu zakazom prawa. Dotychczasowa postawa oskarżonego, a przede wszystkim uprzednia karalność oskarżonego, nakazuje stwierdzić głęboką demoralizację oskarżonego, która rzutuje na stopień winy. Zwiększona wina u oskarżonego wynika więc z tego, że nie docenił on, a w konsekwencji nie uszanował ostrzeżeń, zlekceważył dodatkowe fakty w postaci uprzedniego ukarania i odbycia kary. Sąd stanął na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie, analizując stosowną proporcję dolegliwości kary do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, nie może być mowy o warunkowym zawieszeniu wykonania kary. W tych warunkach zarówno ze względów zapobiegawczych, jak i wychowawczych kara wymierzona oskarżonemu powinna być odpowiednio surowa.

Okolicznościami obciążającymi przy wymiarze kary były: karalność oskarżonego za podobne przestępstwa, poważny stopień demoralizacji oskarżonego, przemyślenie procederu, nagminność podobnych przestępstw na obszarze kraju, W. i U., tj. działań ukierunkowanych na łatwy i szybki zysk oszukańczy kosztem innych, przyjęcie na siebie dominującej roli w przestępstwie oraz znaczna dezaprobata społeczna dla podobnych zachowań.

Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności łagodzących.

Okoliczności dotyczące znacznego stopnia społecznej szkodliwości i winy wespół z okolicznościami wpływającymi obostrzająco na wymiar kary, wskazanymi powyżej, nakazują wymierzyć oskarżonemu jedną tylko karę 5 lat bezwzględnego pozbawienia wolności. Wobec ujawnienia powyższych okoliczności przedmiotowo-podmiotowych czynu sąd uznał, że oskarżonego należy wychowywać w ramach reżimu więziennego. Izolowanie oskarżonego od społeczeństwa jest w ocenie sądu celowe i współmierne do powagi czynu, który popełnił w ustalonych przez sąd

okolicznościach oraz i stopnia winy. Zdaniem sądu, jedynie taka forma reakcji państwa na zachowanie oskarżonego wpłynie na to, aby przyspieszyć u niego wskazane wyżej pozytywne procesy myślenia odnośnie odpowiedzialności za siebie i swoich najbliższych. Ustalając rozmiar kary sąd przyjął, że 5 lat pozbawienia wolności będzie adekwatną dolegliwością. Pamiętać trzeba, że dolegliwość ta wymierzona została w średnich granicach ustawowego zagrożenia karą.

Obok kary pozbawienia wolności sąd wymierzył oskarżonemu wspomnianą na wstępie rozważań o karze, karę grzywnę. Oskarżony musi pamiętać, że oprócz dolegliwości osobistej dosięgnie go również dolegliwość finansowa. Kara grzywny jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości i winy. Oskarżony jest osobą w sile wieku, zdolną do pracy zarobkowej, obrotną, nie ma nikogo na utrzymaniu, a zatem bez trudu postara się w sposób legalny zarobić pieniądze na zapłatę grzywny.

Sąd wymierzył oskarżonej M. P. (1) karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz karę grzywny w ilości 75 stawek dziennych po 10 zł każda. Kary mieszczą się w granicach dolnego ustawowego zagrożenia i stanowią wynikową okoliczności obciążających, powagi przestępstwa oraz drugoplanowej roli oskarżonej w procederze.

Wymierzając kary (pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz grzywnę) sąd kierował się w pierwszej kolejności dyrektywą sprawiedliwościową. W dalszej kolejności sąd miał na względzie względy ogólnoprewencyjne oraz wychowawcze, które kary mają osiągnąć wobec oskarżonej. Oskarżona swoim postępowaniem podważyła stosunki społeczne poprzez rozerwanie więzów lojalności i uczciwości gospodarczej. Działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Na wymiar kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz kary grzywny w wpłynęła przede wszystkim naganna postawa oskarżonej w czasie samego czynu. Oskarżona dała się skusić M. W. do podjęcia szeregu czynności mających na celu skuteczne wyłudzenie niemałych pieniędzy. Zdaniem sądu, jedynie kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz wzmocniona nią dolegliwość finansowa w postaci kary grzywny, będą adekwatne do potencjału winy i społecznej szkodliwości czynów. Kary te zyskają też bez wątpienia społeczną aprobatę i zadośćuczynią społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Przestępstwo oskarżonej nie było błahym występkiem, godziło w dobra wielu osób. Informacja o wyroku, z pewnością, powstrzyma potencjalnych sprawców podobnych przestępstw, którzy knują przestępne plany wyłudzenia pieniędzy. Dyrektywa prewencji ogólnej powinna więc dotknąć przede wszystkim krąg potencjalnych sprawców podobnych czynów. Ma ona jak najbardziej zastosowanie przy sądowym wymiarze kar w niniejszej sprawie. W przekonaniu sądu, wymiar kary powinien też dotknąć oskarżoną bezpośrednio i spełnić zadania indywidualno-prewencyjne. Jeżeli zaś chodzi o prewencję indywidualną, należy w tym miejscu wskazać, że sąd dostrzegł pozytywną prognozę zachowania oskarżonej w przyszłości. Mając na względzie okoliczności z art. 69 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r., a więc względniejszym dla oskarżonej, biorąc pod uwagę obligatoryjność orzeczenia obowiązku probacyjnego po 1 lipca 2015 r., sąd uznaje, że oskarżona nie powróci już na przestępną ścieżkę, które to przekonanie ma wzmocnić groźba zarządzenia wykonania kary w razie podobnych zachowań w okresie 3 lat próby (i dalszych 6 miesięcy) oraz groźba zamiany kary grzywny na zastępczą karę pozbawienia wolności w razie niezapłacenia grzywny. W ocenie sądu, obie kary wywołają u oskarżonej jednoznaczną refleksję co do opłacalności popełniania przestępstw i niewątpliwie skłonią ją do przemyślenia własnej postawy, przewartościowania życia pod kątem dobra rodziny, jak i spowodują konieczność kontynuowania pracy zarobkowej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu sąd uznał za znaczny. Oskarżona działała wspólnie i w porozumieniu, przy czym jej rola była drugoplanowa. Oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim, to ona przecież udostępniła własne dane, ona czerpała zyski, ona zapewniała zaniepokojonych kontrahentów o własnej rzetelności.

Stopień winy w odniesieniu do czynu oskarżonej sąd uznał z kolei za średni graniczący ze znacznym. Przestępstwo, którego dopuściła się oskarżona należy do kategorii przestępstw umyślnych, jest zabarwione zamiarem kierunkowym. W momencie dokonania czynów zabronionych oskarżona miała niczym niezakłóconą możliwość podjęcia innej decyzji

i zachowania się w sposób zgodny z prawem, lecz nie uczyniła tego, będąc pod wpływem M. W., brnęła dalej w ślepią uliczkę.

Okolicznościami obciążającymi wymiar kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i kary grzywny były: sposób działania, nakierowany na szybki i łatwy zysk społeczna dezaprobatą oraz nagminność podobnych przestępstw, o której mowa była w odniesieniu do M. W..

Sąd dostrzegł okoliczności łagodzące, a były nimi przede wszystkim ustabilizowane życie osobiste, rodzinne i zawodowe (oskarżona pracuje w banku), jak również wspomniana pozytywna prognoza oraz fakt, że przez związanie się z oskarżonym M. W., oskarżona straciła „dobry kawałek życia”, a teraz – co było widoczne na sali rozpraw – próbuje je teraz odbudować, co warte docenienia.

Zdaniem sądu, wymierzona w dolnych granicach kara grzywny (75 stawek dziennych po 10 zł każda) będzie również adekwatna do całokształtu okoliczności związanych z sądowym wymiarem kary. Sąd uznał, że oskarżona posiada możliwości zarobkowe. Jest osobą w sile wieku, zdolną do pracy. Konieczność zapłaty grzywny winna zmotywować ją do kontynuowania pracy zarobkowej.

Zgodnie z art. 4 § 1 k.k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Ustawą względniejszą dla oskarżonej jest kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r., ponieważ przewiduje korzystniejsze dla zasady probacji.

Kierując się powyższymi rozważaniami dotyczącymi ról oskarżonych w przestępstwie oraz dyrektywą sprawiedliwościową i kompensacyjną, jak i wnioskami pokrzywdzonych, sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. wymierzył wobec oskarżonych środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody, lecz jedynie w tych wypadkach, w których szkody te nie zostały naprawione z programu lojalnościowego A. (...) albo nie były dochodzone na innej podstawie (ujęto te okoliczności w stanie faktycznym). Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe tak ukształtować obowiązek naprawienia szkody, aby był on adekwatny do przestępnego zaangażowania oskarżonych oraz spójny wewnętrznie z pozostałymi elementami wyroku jeśli idzie o wymiar kary.

W odniesieniu do zarzutów opisanych w pkt 1-33 części wstępnej, tytułem obowiązku naprawienia szkody, sąd zasądził zatem od obojga oskarżonych na rzecz pokrzywdzonych: J. M. (1) – kwotę 8.750,00 zł, W. S. – kwotę 1.410,00 zł, Z. K. (1) – kwotę 640,00 zł, J. H. (1) – kwotę 6.250,00 zł, S. S. – kwotę 500,00 zł, J. G. – kwotę 1.005,00 zł, A. R. – kwotę 9.000,00 zł, M. P. (2) – kwotę 5.045,02 zł, C. P. – kwotę 660,00 zł, T. R. – kwotę 6.350,00 zł, M. P. (3) – kwotę 205,00 zł, R. T. – kwotę 7.600,00 zł, J. D. – kwotę 6.100,00 zł, P. J. – kwotę 1.705,00 zł, F. K. – kwotę 1.215,00 zł, A. S. – kwotę 520,00 zł, A. T. – kwotę 7.100,00 zł, P. D. – kwotę 4.751,00 zł, J. W. – kwotę 4.850,00 zł, P. P. (2) – kwotę 6.600,00 zł, S. O. – kwotę 6.400,00 zł, T. M. – kwotę 750,00 zł, K. K. (1) – kwotę 5.100,00 zł, Z. B. (1) – kwotę 528,00 zł oraz P. R. – kwotę 22.750,00 zł, przy czym od oskarżonego M. W. na rzecz każdego z pokrzywdzonych odpowiednio w trzech czwartych części w/w kwot, natomiast od oskarżonej M. P. (1) na rzecz każdego z pokrzywdzonych odpowiednio w jednej czwartej części w/w kwot. Na tej samej podstawie, lecz w odniesieniu do zarzutów opisanych w pkt 34-35 części wstępnej wyroku (oskarżona w zarzutach a/o występowała sama, sąd przyjął, że działała wspólnie i w porozumieniu z inną osobą) tytułem obowiązku częściowego naprawienia szkody, odpowiadającego konsekwentnie własnemu zaangażowaniu, a więc w jednej czwartej całości, zasądził od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonych: A. K. – kwotę 207,50 zł oraz J. J. – kwotę 1.775,00 zł.

Zdaniem sądu, obowiązek naprawienia szkody będzie dodatkowym motywem dla oskarżonych, a zwłaszcza oskarżonej, mając na względzie możliwość zarządzenia wykonania kary warunkowo zawieszanej, by zamknąć własną niechlubną przeszłość i stawić czoła przyszłości.

Sąd nadto w odniesieniu do oskarżonego M. W., realizując cele prewencji ogólnej, na podstawie art. 50 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. podał wyrok do publicznej wiadomości poprzez uwidocznienie jego odpisu na portalu internetowym A. (...).pl, stronie internetowej (...) oraz (...) przez

okres 6 – z wyłączeniem danych osobowych dotyczących oskarżonej M. P. (1) oraz danych osobowych wszystkich pokrzywdzonych wskazanych w pkt 1-34 części wstępnej wyroku. Jak było podnoszone wyżej, społeczna dezaprobatą podobnych przestępstw jest znaczna, zaś bezkarność sprawców niekiedy porażająca. W tym wypadku sąd uznał za zasadne wyeksponować wyrok w przestrzeni publicznej, aby powstrzymać potencjalnych sprawców do podobnych knajackich zachowań.

Sąd przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. S. kwotę 1.512,00 zł oraz na rzecz adwokata Z. P. kwotę 1.092,00 zł, obie powiększone o kwotę podatku VAT w obowiązującej stawce tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz oskarżonych z urzędu. Kwoty te obejmują jedynie zastępstwo w toku postępowania sądowego, albowiem koszty dla adw. P. za wcześniejsze czynności zostały już zasądzone. Sąd przyznał koszty zgodnie z przepisami § 14 ust. 1 pkt 4 i § 16 dawnego Rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonego M. W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.200,00 zł zaś od oskarżonej M. P. (1) kwotę 450,00 zł tytułem opłaty karnej na podstawie art. 2 i 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych. Sąd to wszystkie koszty, którymi obciążył sąd oskarżonych. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. sąd zwolnił ich od ponoszenia kosztów procesu w pozostałym zakresie, określając że wchodzące w ich skład wydatki poniesie Skarb Państwa. Sąd uczynił to na zasadach słuszności oraz mając na względzie zasądzone niemałe środki karne w postaci obowiązku naprawienia szkody oraz grzywny.

Stąd też, orzeczono jak w sentencji wyroku.